

Utrecht / Nieuwegein, 7 november 2023

Betreft: Reactie op internetconsultatie Besluit wijziging Besluit uitbreiding en beperking werkingssfeer artikel 40b WMG (hierna: het besluit)

Na grote druk van zorgverleners, hun beroepsorganisaties, dienstverleners en overige belanghebbenden is op 5 juli 2023 op de "pauzeknop" gedrukt en heeft de minister de openbare jaarverantwoording voor een groot deel van de zorgaanbieders, veelal zelf zorgverlener, uitgesteld. Dit uitstel wordt geformaliseerd middels het voorgenomen besluit. Het richt zich op zorgaanbieders waarvoor deze verplichting nieuw is. Over zowel het *tijdelijke karakter* van het besluit als de beschreven *uitzondering* (voor een deel van deze groep) maken wij ons zorgen. Onderstaand lichten wij graag toe waarom.

We beperken ons daarbij tot de reikwijdte van het besluit. Standpunten over de jaarverantwoording als zodanig, bijvoorbeeld met betrekking tot nut, noodzaak, effectiviteit, uitvoerbaarheid van onderdelen en risico's van openbaarheid laten we hier derhalve buiten beschouwing.

Onze zorgen zijn de volgende:

1. Tijdelijkheid: het structurele probleem vraagt om een structurele oplossing

Veel kleine eerstelijns zorgverleners hebben hun administratie en het opmaken van jaarstukken uitbesteed aan een accountants- of administratiekantoor dat gespecialiseerd is in de zorgsector. Deze kantoren spreiden hun werk over een periode van *16 maanden*, de periode waarbinnen de belastingaangifte afgerond moet zijn. Artikel 40b WMG bepaalt dat zorgverleners hun jaarverantwoording al voor 1 juni na afloop van het boekjaar moeten indienen. Daardoor ontstaat een probleem. De gespecialiseerde kantoren hebben niet de capaciteit om voor al hun klanten de werkzaamheden voor 1 juni af te ronden, dit zou immers betekenen dat deze kantoren al het werk van een boekjaar per saldo in *3 tot 4 maanden* moeten doen. Zorgverleners gaan hierdoor in de problemen komen. Dit is bij de minister bekend vanwege intensief overleg hierover tussen een vertegenwoordiging van genoemde kantoren en het ministerie van VWS in de zomer van 2022. Dit was mede aanleiding voor een eerdere uitstelregeling.

Het voorliggende besluit regelt weliswaar verder uitstel voor het indienen van de jaarverantwoording, maar uitstel lost het structurele probleem niet op, het verschuift het probleem slechts. De deadline van 1 juni zal voor veel zorgverleners in 2025 en de jaren daarna alsnog onhaalbaar blijken. Een andere accountant vinden die wel capaciteit heeft is door alle personeelstekorten moeilijk. Bovendien zal het dan gaan om een niet gespecialiseerde accountant die in de regel de verantwoordingseisen niet kent. Dat is niet bevorderlijk voor het kwaliteitsniveau en werkt door een lager efficiëncyniveau bovendien kostenverhogend. Het structurele karakter van het probleem komt in het besluit niet terug, terwijl juist hiervoor aandacht vereist is.

Conclusie 1: Met het voorgenomen besluit wordt het daadwerkelijke probleem niet structureel aangepakt.

(vervolg op bladzijde 2)

2. Uitzondering: nieuwe toetreders worden niet gelijk behandeld

Het uitstel geldt niet voor de "nieuwe doelgroep" die bestaat uit zorgaanbieders die in de boekjaren 2022 of 2023 zijn gestart/opgericht. Hiermee worden nieuwe zorgaanbieders ongelijk behandeld ten opzichte van bestaande zorgaanbieders. Als reden hiervoor wordt aangegeven dat nieuwe zorgaanbieders bij het opzetten van hun bedrijfsvoering reeds rekening konden houden met de geldende wet-en-regelgeving.

Maar voor deze "nieuwe doelgroep" bestaat hetzelfde probleem van een tekort aan capaciteit van gespecialiseerde dienstverleners. Het ontstaan van een nieuwe zorgverlener is gekoppeld aan de uitreiking van een nieuw nummer bij de Kamer van Koophandel of melding op grond van artikel 2, eerste lid Wtza. Dit is aan de orde bij de start van een volledig nieuwe praktijk, maar óók bij een rechtsvormwijziging ontstaat een nieuwe zorgverlener. Bijvoorbeeld bij de veel voorkomende toe- en uittredingen van maten in een maatschap, de overdracht van een praktijk aan een opvolger of een eenmanszaak die omgezet wordt in een B.V. Allemaal situaties waarbij de zorgverlening en bedrijfsvoering exact dezelfde blijft, hoogstens wordt de juridische en fiscale structuur anders. Het hanteren van twee doelgroepen geeft ook onduidelijkheid in de praktijk, zeker omdat een zorgverlener bijvoorbeeld na een mutatie in een maatschap niet de beleving zal hebben dat een nieuwe praktijk is gestart. Het is daarom onduidelijk waarom niet iedere zorgverlener uit de "nieuwe doelgroep" onder het uitstel tot 1 juni 2025 wordt gebracht. Naar onze mening zou de minister dit punt moeten heroverwegen.

Conclusie 2: Met het voorgenomen besluit ontstaan onbedoelde gevolgen door de uitzondering voor "nieuwe toetreders".

Voor een nadere toelichting op het bovenstaand beschrevene zijn wij beschikbaar.

Namens VvAA,
Erik van Dam
Sr. Consultant Kennis- en stakeholdermanagement

Namens Van helder accountancy, belastingadvies en consultancy,
Menno Rolloos
Register-Belastingadviseur